

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 17Co/447/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207074  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612207074.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného C. K. s.r.o., A., W. X proti odporcom 1/ R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, 2/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpeným Q.. P. E., advokátom v R., J. K. X/P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: D. N., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Q.. P. E., advokátom v R., J. K., o zaplatenie 4.832,94 Eur istiny a prísl., na odvolanie odporcu 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 9. mája 2013, č.k. 3C/11/2013-81, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal peňažného plnenia titulom dlhu z úveru tak, že odporkyňu 1/ zaviazal k zaplateniu istiny 2.732,58 Eur s príslušenstvom a vo zvyšku návrh voči nej zamietol. Voči odporcovi 2/ okresný súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu. Súčasne rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov a vedľajší účastník na strane odporcov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania odporcu 2/ okresný súd právne zdôvodnil ustanovením § 146 ods. 1, písm. c) O.s.p. a konštatoval, že vo vzťahu k odporcovi 2/ bolo konanie zastavené, preto tu žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pri vedľajšom účastníkovi okresný súd uviedol, že tento bol v konaní sčasti úspešný a sčasti neúspešný (neúspešný vo vzťahu k odporkyni 1/ čo do priznanej istiny a príslušenstva), preto nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka okresný súd právne zdôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., a konštatoval, že vedľajší účastník bol v konaní sčasti úspešný a sčasti neúspešný (neúspešný vo vzťahu k odporkyni 1/ čo do priznanej istiny a príslušenstva), preto nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku, ktorým nebola žiadnemu z účastníkov a vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania, podali v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporcu 2/ a vedľajší účastník, ktorí navrhli zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že navrhovateľovi bude uložená povinnosť zaplatiť odporcovi 2/ náhradu trov konania 217,58 Eur, ako aj povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 217,58 Eur. Súčasne obaja žiadali náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že vo vzťahu k odporcovi 2/ bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu, na ktoré nedal odporcu 2/ príčinu, preto bolo namieste aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania voči odporcovi 2/, uložiť povinnosť zaplatiť odporcovi 2/ náhradu trov konania. Povinnosť v rovnakej výške mala byť uložená navrhovateľovi aj voči vedľajšiemu účastníkovi, pretože vystupoval na strane odporcu 2/ a jeho trov konania boli účelne vynaložené, čo podrobne odôvodňuje.

Navrhovateľ sa vyjadril iba k odvolaniu vedľajšieho účastníka. V jeho právnom zastupovaní videl nadbytočné navyšovanie trov konania a jeho nehospodárnosť. Zaoberal sa tiež účelnosťou právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Napadnuté rozhodnutie, založené na záveroch, ktoré prezentoval navrhovateľ, považoval za správne, navrhoval ho potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov konania odporcu 2/ a vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Pre posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v rozsahu vymedzenom odvolaním je potrebné striktné rozlišovať jednotlivé vzťahy náhrady trov konania, obsiahnuté v napadnutom výroku okresného súdu. V prvom rade je to právo odporcu 2/ na náhradu trov konania a v druhom rade právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Oboje treba posudzovať samostatne.

Z obsahu spisu je zrejmé, že voči odporcovi 2/ zobral navrhovateľ návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu. Navrhovateľ tak voči odporcovi zaviniel zastavenie konania, pričom ani len netvrdil, že sa tak stalo pre správanie odporcu. Možno sa preto stotožniť s odporcom 2/, že na posúdenie jeho práva na náhradu trov konania malo byť aplikované ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Okresným súdom použité ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) totiž na uvedenú situáciu nedopadá. Napriek použitiu nesprávneho právneho predpisu bolo rozhodnutie okresného súdu, ktorým nebola odporcovi 2/ priznaná náhrada trov konania, vecne správne. Trovy konania odporcu 2/, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, neboli odporcom 2/ vynaložené účelne. I keď je kritérium účelnosti vynaložených trov obsiahnuté iba v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., nevzťahujúc sa na prípad zastavenia konania, je potrebné toto kritérium považovať za princíp pri náhrade trov konania v ktoromkoľvek prípade náhrady trov upravenom O.s.p. Pripustenie náhrady aj neúčelne vynaložených trov konania v ostatných prípadoch (teda okrem náhrady podľa § 142 O.s.p.) by bolo v rozpore so zásadami občianskoprávneho súdneho konania (spravodlivosť, zákaz zneužitia práva, hospodárnosť). Dôvodom neúčelnosti trov konania vynaložených odporcom 2/ je skutočnosť, že v situácii, kedy na jeho podporu už v konaní vystupovalo združenie na ochranu práv spotrebiteľa, zastúpené advokátom (plná moc udelená združením 27.08.2012), si toho istého advokáta zvolil na svoje zastupovanie odporca 2/ priamo (plná moc udelená odporcom 2/ dňa 12.02.2013). I keď sú združenie a odporca 2/ odlišné subjekty a obaja majú v súdnom konaní právo na zastupovanie advokátom, nemožno nevidieť, že odporcovi sa právna služba poskytovaná združeniu dostáva v celom svojom rozsahu nepriamo cez podporu, ktorú združenie ako vedľajší účastník poskytuje hlavnému účastníkovi. Pokiaľ si za tejto situácie zvolí odporca toho istého advokáta a zaviazal sa mu za poskytnutú právnu službu zaplatiť, je zrejmé, že sa zaviazal zaplatiť za niečo, čo už mu je fakticky poskytované v identickej podobe. Takéto de facto duplicitné využitie právnej služby nie je účelné na bránenie práva, a tak ani trovy, ktoré naň odporca 2/ vynaložil, neboli vynaložené účelne. Pre uvedený nedostatok účelnosti trov vynaložených odporcom 2/ mu preto ich náhrada nepatrí a rozhodnutie okresného súdu bolo v tejto otázke vecne správne.

Čo sa týka náhrady trov vedľajšieho účastníka, okresný súd nespochybňoval, že vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov vo všeobecnosti patrí, ani, že by v tomto prípade neboli vynaložené účelne. Pre svoje rozhodnutie však vychádzal z toho, že vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane dvoch odporcov a voči každému z nich skončilo konanie s iným výsledkom. Voči odporcovi 1/ neúspechom v istine 2.732,58 Eur a úspechom v istine 2.100,36 Eur, voči odporcovi 2/ úspechom v podobe späťvzatia návrhu. Výsledkom vedľajšieho účastníka v spore tak bol nepochybne úspech iba čiastočný a okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Citované ustanovenie umožňuje v prípade čiastočného úspechu dve riešenia, a to pomerné delenie náhrady trov konania a nepriznanie náhrady trov žiadnemu z účastníkov. Druhé z uvedených riešení, teda nepriznanie náhrady trov žiadnemu z účastníkov prichádza do úvahy najmä v

prípade rovnakej miery úspechu a neúspechu, čo by v tomto prípade bol úplný neúspech odporkyne 1/ a plný úspech odporcu 2/. Súčasne je však možné aj v prípade, ak nie je daná úplná rovnosť, ale miera úspechu je porovnateľná s mierou neúspechu v konaní. Takúto porovnateľnosť miery úspechu a neúspechu možno (hranične) konštatovať aj v tomto prípade, a tak bolo rozhodnutie okresného súdu vecne správne, keď nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania matematicky striktne podľa miery úspechu v konaní, ale priklonil sa k druhému z možných riešení ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., teda že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania odporcu 2/ tak bolo vecne správne, i keď z iného právneho dôvodu. Rovnako bolo vecne správne rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, keď nevybočilo z medzí právneho uváženia pri aplikácii ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie krajským súdom potvrdené ako vecne správne v celom napadnutom rozsahu.

V odvolacom konaní tak bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov za vyjadrenie k odvolaniu však krajský súd navrhovateľovi nepriznal, pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené na uplatnenie práva, ako to vyžaduje ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení vôbec nereaguje na otázky, nastolené odvolaním, a zaoberá sa len všeobecnou prípustnosťou priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a ich účelnosťou. Táto otázka však nebola ani len dotknutá napadnutým rozhodnutím. Odvolania odporcu 2/ sa vedľajší účastník vo svojom vyjadrení nedotýka vôbec. Vyjadrenie k odvolaniu, ktoré nijako nereflektuje odvolaním nastolené otázky, nie je účelným uplatnením alebo bránením práva, preto za úkon právnej služby takéhoto obsahu nemožno priznať náhradu trov konania.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.